

A Prelátus audio- elmélkedése: „Isten anyja és a mi reményünk”

Május hónapjára küldte Mons. Fernando Ocáriz, az Opus Dei prelátusa ezt az elmélkedést, amelyben Szűz Máriáról beszél: “Mária minden tulajdonsága isteni anyaságában gyökerezik, különösen a ’kegyelemmel teljes’, ahogy az Angyal megszólította (Lk 1,28)”.

2020.05.20.

Eredeti spanyol nyelven itt
hallgathatja meg ezt az elmélkedést

Isten anyja és a mi reményünk

Ebben a májusban még mindig nehéz helyzetben élünk világszerte, egy egészségügyi válságban sok fájdalmas következménnyel. Gondolatainkkal és imádságainkkal most különösen a Szűzanyához fordulunk, aki az Irgalmasság anyja és Betegek gyógyítója.

Szűz Mária mindennek előtt Isten édesanyja. Az ötödik században az Efezusi zsinat ilyen magasztos szavakkal fejezte ki hitét: „Szűz Mária Isten anyja, hiszen ő saját testéből adott életet a megtestesült Igének.”

Az Úristen megváltó tervében kiválasztott egy szűzet, „aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták” (Lk 1,26-27) ahogy Szent

Lukács evangéliumában olvassuk. És Mária így válaszolt az Angyalnak: „legyen nekem a te igéd szerint.” (Lk 1.38) És az Ige megtestesült.

Mária minden tulajdonsága isteni anyaságában gyökerezik, különösen a *kegyelemmel teljes*, ahogy az Angyal megszólította (Lk 1,28), Isten kegyelme teljesen betöltötte Máriát.

Mária kegyelemben való teljessége a hit, a remény és a szeretet teljességében bontakozott ki. Ez a teljesség azonban nem kímélte meg őt az életében jelenlévő szenvedéstől Betlehemtől a kálváriáig. Szent Josemaría szavaival: „Isten felemelte Máriát, ugyanakkor földi életében nem kímélte meg a fájdalom tapasztalatától, sem a fáradságos munkától, sem a hit próbáitól.”[1].

A hit kétségtelenül fény, ugyanakkor sötétség is, hiszen hinnünk kell abban, amit nem látunk. Isten terveit nem mindig tudjuk megérteni, mint

ahogy Máriával és Józseffel is ez történt, a Templomban maradt Jézus válaszkor, amikor megtalálták: „ők nem értették meg ezeket a hozzájuk intézett szavakat.” (Lk 2,50)

Eszközölje ki a Szűzanya számunkra hitünk növekedését, hogy jobban bízzunk Istenben, erősebben higgyünk Isten szeretetében irántunk, akkor is, amikor a hit homálya jobban jelen van. Ma a reményre szerettem volna kifejezetten figyelni. Ferenc pápa mondta, hogy „Mária tanítja nekünk a várakozás erényét, akkor is, amikor minden értelmetlennnek tűnik... amikor úgy tűnik, hogy a világ gonoszsága háttérbe szorította Istent.” A Szűzanya oltalmazza lépéseinket és bátorít: „Kelj fel! Nézz előre és nézd a látóhatárt! – mert ő a remény anyja.”[2].

Szent Bernárd *Memorare* kezdetű imájában mondjuk azt, hogy Szűzanyánk soha nem hagy el senkit,

aki segítségét kéri. „Emlékezzél, ó legkegyesebb Szűz Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy te bárkit is gyámoltalanul magára hagytál volna, aki pártfogásodat kérte és segítségért hozzád könyörgött.” Ezt imádkozhatjuk most hittel és kérhetjük Máriától a reményt ebben az egészségügyi válságban, amely sok családnak komoly anyagi gondokat okoz, munkahelyi és társadalmi feszültségekhez vezet.

Ferenc pápa május 14-én arra hívott minket, hogy egyesüljünk az egész emberiséggel egy napra az imában, böjtölésben és szeretetcselekedetekben, és így kérjük Istent a járvány befejeződéséért. Azon kívül, amit mindenki egyénileg tesz, imádkozzunk ezért a szándékért különösen a rózsafüzérben ezen a napon mindazokra gondolva, akik

ennek a járványnak a
következményeitől szenvednek.

Azt kérjük Szűz Máriától, hogy
segítsen természetfeletti reménnyel a
jövőre tekinteni, Isten irántunk való
szeretetében bízva még akkor is, ha
emberileg sok a bizonytalanság. És
azt is kérjük, hogy segítsen mások
felé szeretetet és nyugalmat
közvetíteni. Tanítsa meg nekünk a
Szűzanya az életet, mint az
együttműködés útját látni, amelyen
egymást támogatjuk.

A megpróbáló időszakok jó
lehetőséget nyújtanak a belső
növekedésre, a személyes és a társas
fejlődéshez, mert kényszerítenek,
hogy önmagunkból kilépjünk és
nyissunk a többiek felé. Az is igaz
persze, hogy ezek a helyzetek
kétséget, aggodalmakat és félelmet
hozhatnak magukkal.

A hit fényével a szenvedés értelmet
nyer, elviselhetőbbé válik és még

alkalommal is lehet, hogy világosságot, békét és belső örömet találjunk. Nem akarjuk, hogy bárki is szenvedjen, ugyanakkor mivel tudjuk, hogy a szenvedés az emberi élet része, megtanuljuk elviselni a többiekkel együtt, és szeretetbe öltöztetni a szenvedést. XVI. Benedek *Spe Salvi* című enciklikájában ezt olvassuk: „Nem a szenvedés kiiktatása, nem a szenvedés előli menekülés üdvözíti az embert, hanem a képesség, hogy a szenvedést elfogadja, benne érlelődjön, és értelmet találjon benne a Krisztussal való egyesülés révén, aki végtelen szeretettel szenvedett.”[3].

Különös módon rábízunk az Egyház jelenét és jövőjét a Szűzanyára, aki a Remény Anyja. Az ő megingathatatlan bizalma a Fiában tartotta össze a megszületett egyházat: Pünkösdkor, a gyengeség megtapasztalt pillanataiban, amikor több tanítvány elmenekült, egy pedig

meg is tagadta Jézust, és
mindannyian féltek (vö. ApCsel 1,14).
Szűzanyánk adott nekik reményt.

Fedezzük fel újra azt a lelki utat,
amelyre Szent Josemaría már korán
rálépett: *Omnes cum Petro ad Iesum
per Mariam!* Mindent Péterrel
Jézusért, Mária által! Megújított
hitünk az Egyházban, ami Isten
ajándéka, elsősorban az imádságban
mutatkozik meg az Egyházért, a
pápáért és mindazokért, akik
üldözést szenvednek az
evangéliumért. Ezekért is
imádkozunk most a Szűzanya
közbenjárásával, aki az Egyház
anyja.

A pápa rózsafüzérről szóló levelének
záró imájában ajánlja nekünk ezeket
a szavakat ebben a májusban: „Rád
bízunk magunkat, aki az üdvösség és
a reménység jeleként ragyogsz az
utunkon, ó áldott, ó drága, ó édes,
szép Szűz Mária! Ámen!”[4].

Térjünk vissza gondolatban, az evangélium szemlélésében oda, amikor Mária így válaszolt: „Legyen nekem a te igéd szerint”. Egy édesanya számára az az időszak, amikor gyermekét várja, emberi remények időszaka. Mária esetében az a várakozás időszaka az egyetemes megváltásra rezonált, mert tudta, hogy ő a világ megváltóját hordozza a méhében. Amikor Mária a jövőre gondolt, akkor ő valamilyen módon mindannyiunkat látott. Szűz Mária már attól a kilenc hónaptól kezdve érezte az egész emberiség terhét, az „új Éva” feladatának terhét. A kereszt lábánál Mária a Fia ajkáról hallotta a Szent Jánosra vonatkozó szavakat, és Szent Jánosban a ránk is vonatkozó szavakat: „Asszony, nézd, a fiad!” (Jn 19,26) Máriát „édesanyánknak” tudva gyermeki bizalommal fordulunk hozzá, erősen remélve az ő anyai közbenjárásában. Szent Josemaría szavaival mi is örömteljes

reménnyel mondhatjuk: „A személyes kicsinységünk, gyengeségeink és hibáink miatt szükséges minden erőt Istennél fogjuk folyamatosan keresni Mária iránti gyermeki áhítatunkon keresztül.”[5].

Szent Josemaría saját életében valóság volt ez a „folyamatos Istenkeresés Mária iránti gyermeki áhítatunkon keresztül”. Éppen 50 éve annak, hogy elzarándokolt Mexikóba, a guadalupe-i kegyhelyre, ahol kilenc egymást követő napon imádkozott az egész világért és az Egyházért. „El kellett jönnöm Mexikóba, – mondta a Szűzanya képét nézve – hogy újra elmondjam neked bizalommal teli szívvel, hogy nagyon biztosak vagyunk benned és mindabban, amit nekünk adtál... Az egyetlen vágyunk, hogy szolgáljunk Fiadnak, s Általa és a te segítségeddel minden léleknek.”

Erre a májusra esik Szent II. János Pál pápa születésének századik évfordulója is, aki egész pápai szolgálatát Mária oltalmába ajánlotta *Totus tuus*, „egészen a tiéd” jelmondatával. „Mennyi kegyelmet kaptam Szűz Máriától!” – írta a rózsafüzérről szóló levelében.

Nyerje el Szűz Mária, Isten anyja és a mi édesanyánk, Fiától nekünk a hitünk és reményünk növekedését, amely majd Isten és a többiek iránti erősebb szeretethez vezet!

[1] Szent Josemaría: *Cristo que pasa* 172.

[2] Ferenc pápa általános kihallgatás 2017. május 10.

[3] XVI. Benedek pápa, *Spe Salvi* 37.

[4] Ferenc pápa levele 2020. április 25.

^[5] Levél 1954. május 31., 36.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/meditacion-audio-prelado-
opus-dei-madre-de-dios/](https://opusdei.org/hu-hu/article/meditacion-audio-prelado-opus-dei-madre-de-dios/) (2026.02.22.)